

часъ; на неприятелската страна сж дали нѣкакви бѣлѣзи и турекитѣ баталиони силно загърмѣли върху рускитѣ.

Подиръ едно таквозъ вѣроломство, русекитѣ стрѣлци тозъ-часъ, подкачили нападанъето, зели двѣ укрѣпления и лагерж имъ и вече са приближавали къмъ главната турска позиция. Но силния огънь на турекитѣ топове и незнаянieto че орловекия полкъ сжщо нападалъ отъ сѣверъ, накарали русекитѣ стрѣлци да отстъпятъ. Това отстъпване станжло въ пълень порядкъ, Турцитѣ не смѣяли да гонятъ отстъпвающитѣ. Общата загуба на русекитѣ войски во време на това нападанъе било 150 души убити и ранени; тукъ паднжлъ полковникъ Климантовичъ, командиръ на 13 стрѣлгови баталионъ, есаулъ Баштанний и графъ Роникеръ.

Генералъ Гурко виждалъ, че Турцитѣ са намѣрватъ въ безисходно положение. Още на 6 юлия той испроводилъ писмо до пашата и му предлагалъ да са предаде съ капитуляция (договоръ). Сутринъта на 7 юлия при Гурко са свява турски офицеринъ съ писмо отъ пашата въ което извѣстявалъ че е готовъ да приеме предложената капитуляция. Тозъ часъ Гурко побързалъ да състави и напиши условията на капитуляцията и порядъка, споредъ който трѣбало да са почене обезоржжаванъето сжщия день, по 12 часа.

Настанжли 12 часа, а турекия парламентйоръ офицеръ все не са вращалъ. Гурко зель да подозрѣва, че Турцитѣ го измамили и че тѣ сж проваждали парламентйоръ само да спечелятъ време и да си отиджтъ презъ гориститѣ пжтеки безъ преслѣдване. Така и издѣзло.

За да разбере що са върши въ турекия лагеръ Гурко испроводилъ една партия *охотники* (ловци), а за да ги поддържатъ, ако Турцитѣ и сега покажатъ своята вѣроломность, поржчалъ на една отъ Българекитѣ дру-